

Sygn. akt V KZ 13/19

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **R. T.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 kwietnia 2019 r.,

zażalenia R. T. na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 lutego 2019 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2018 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynęło pismo R. T., które ze względu na swoją treść zostało potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O., sygn. akt VII Ka [...]. Po poinformowaniu wnioskodawcy o wymogach formalnych, jakie powinien spełniać wniosek o wznowienie postępowania i wezwaniu go do uzupełnienia braku złożonego pisma, na wniosek R. T. wyznaczono mu adwokata z urzędu do zbadania akt sprawy i sporządzenia wniosku o wznowienie albo poinformowania sądu o braku podstaw do sporządzenia takiego wniosku. Wyznaczony zarządzeniem z dnia 10 grudnia 2018 r. adwokat z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia wskazanego środka zaskarżenia, co potwierdził sporządzoną w tej kwestii opinią z dnia 10 stycznia 2019 r.

Z uwagi na powyższe, w dniu 15 stycznia 2019 r. wnioskodawca został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata z wyboru pod

rygorem odmowy jego przyjęcia. Braku tego wnioskodawca jednak w terminie nie uzupełnił. Dlatego też wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 5 lutego 2019 r. odmówiono przyjęcia jego wniosku o wznowienie postępowania, nie uwzględniając jednocześnie wniosku o wyznaczenie mu kolejnego adwokata z urzędu.

Na zarządzenie to zażalenie w terminie złożył R. T.. W swoim środku odwoławczym, odnoszącym się w znacznym zakresie do procedowania w sprawie, w której domaga się wznowienia postępowania, podał, że nie uzupełnił braku, gdyż nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru. Wyrażając też niezadowolenie ze sposobu wywiązywania się przez wyznaczonego mu adwokata z nałożonego na niego obowiązku (nie chciał przyjechać do miasta, w którym mieszka wnioskodawca, by zapoznać się ze zgromadzoną przez niego dokumentacją i zamierzał oprzeć się na aktach sprawy, które zdaniem wnioskodawcy zostały spreparowane) wniósł o przyznanie innego adwokata.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie może zostać uwzględnione. Słusznie odmówiono R. T. przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Zgodnie bowiem z art. 545 § 2 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. W sprawie niniejszej skarżącemu wyznaczono adwokata z urzędu, który poinformował Sąd Apelacyjny, że nie dostrzega podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Z uwagi na to stanowisko obrońcy z urzędu, stosownie do art. 120 k.p.k., prawidłowo wezwano wnioskodawcę do usunięcia wskazanego wcześniej braku formalnego pisma potraktowanego jako wniosek o wznowienie postępowania. Tego jednak w określonym mu 7 - dniowym terminie nie uczynił, co oznacza, że złożone pismo dotknięte jest brakiem formalnym, który wyklucza nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.).

Zauważyć trzeba, że w istocie rzeczy skarżący we wniesionym zażaleniu nie podważa trafności zaskarżonej decyzji, która ma ze swej natury formalny charakter i nie zamyka skarżącemu drogi do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, który będzie spełniał określone w ustawie wymogi formalne. Podkreślić trzeba, iż w ramach niniejszego postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy nie bada istnienia przesłanek wznowienia postępowania, lecz jedynie ocenia zgodność

z prawem zaskarżonego zarządzenia, a to, jak już wskazano wyżej, nie budzi wątpliwości. Wobec tego, że również ocena zasadności odmowy wyznaczenia wnioskodawcy adwokata z urzędu nie należy do Sądu Najwyższego rozpoznającego zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, zauważyć jedynie można, iż utrzymywanie się stanu niemożność poniesienia kosztów ustanowienia adwokata nie musi stanowić przesłanki do wyznaczenia stronie kolejnego adwokata z urzędu, skoro takiego raz już jej ustanowiono, zapewniając dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej. Udzielenie takiej pomocy nie jest równoznaczne ze zobligowaniem wyznaczonego adwokata do sporządzenia pisma procesowego zgodnie z oczekiwaniem wnioskodawcy i nie musi zawsze prowadzić do sporządzenia przez wyznaczonego obrońcę lub pełnomocnika skargi wznowieniowej, a poparte stosowną opinią poinformowanie sądu przez adwokata, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji, nie świadczy o tym, że nie wywiązał się on należycie ze swoich obowiązków i nie udzielił wnioskodawcy pomocy prawnej.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.